

Cârdei V. Mariana

Iarna, cristaline unde
pe sub gheață se strecoară
și-n noapte argintul lunii
îl transformă-n poleială.

Ajunge o zi-n sorită
să se subțieze gheața
și prin margini dantelate
să pătrundă-n apă viața.

Sălciile arcuite,
spre oglinda de cleștar,
lasă gheața ce le-mbracă
să prelingă stropi de apă.

Cade acum o picătură
și alta se pregătește,
gheața râului în raze
și cristale-ncet plesnește.

Zăresc peștii curcubeu,
aurii și argintii,
ce-și pun solzii în valoare,
fluturând din aripioare.

Susur duos se aude
- „simfonii de primăvară”,
și pe maluri, dalbe flori
scot căpșorul din zăpadă.

Tot privești și nu ai crede
că gingașii ghiociei,
cu lăncile din smarald,
scot clinchet de clopoței.

O boare de vânt ușoară
va purta mireasma lor,
„vestitori ai primăverii”
- bucuria tuturor.

Iarna însă nu se lasă,
„babele” își pregătește
să cearnă zăpadă-n zări,
troienind din nou cărări.

Vântul de la miazăzi
- „mâncătorul de zăpadă”,
Dochiei-i fură cojoace,
de vreo nouă zile-ncoace.

Fete au ieșit din case
purtând fine mărtișoare,
și pe câmpuri apar pâlcuri
de culori pline de floare.

Iată, mândra primăvară,
cu alaiul ei sonor,
a venit din nou în țară
dând farmec visărilor...